HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אלא מעתה הוא למת מצוה. והוא כבוד הבריות ודומה דבר תורה: **אב ואל תעשה שאני.** דבריהם רבים תמיהו לעקור דבר תורה מפני סייג ומפני כבוד הבריות היכא דליתיו עוקר דבר במעשה ידיים אלא יוצא במקומו ודבר תורה נעקר מלגיו כגון תקיעת שופר ולולב בשבת וסדין בציצית ולכוותייהו טובא בגמרא (דף 5:) אבל מעקר בידים לא והלכה כלעיל עוקרו במעשה ממש שהוא לובשו. ומומחה גופיה שהומחה לכהן ולגזיר ליעסוק למת מצוה דקא מעקר בידים מפני כבוד הבריות דלאו אב ואל תעשה הוא. היינו טעמא דלא גמרינן מיניה דהתם (ב) לאו כבוד הבריות הוא דדחי לא תעשה דידה דמעיקרא כשנכנסה ל"ת דטומאה לא על מת מצוה נכנסה כשם שלא נכנסה על הקרובים אבל הספד מבזה ופסח לכל ישראל נאמר ומאל כבוד הבריות נתנו לדחות ע"ב היינו דדחיינן מינה בידים אלא בישיבתו תדחה המצוה אבל כלאים משום כבוד הבריות דאפילו מת מצוה נכנסה על מנת שלא לעשות כן ולא עבר עליו עד שיצא ואפילו הכי אמרינן בפרק אלו עוברין (פסחים דף כה.) גבי כלאים שנזרעו בשדה אחרת שמותר לקוברן בתוכה ואין בכך משום כבוד הבריות. ואם תאמר אם כן מאי שנא מת מצוה דאמרינן בפרק בתרא דמגילה (דף כט.) דמת מצוה אין מוכרין לו בית הכנסת לקוברו בתוכו משום כבוד הבריות ואי לא כבוד הבריות הוא דדחי לא תעשה דידה דמעיקרא כשנכנסה ל"ת דטומאה לא על מת מצוה נכנסה כשם שלא נכנסה על הקרובים אבל הספד מבזה ופסח לכל ישראל נאמר ומאל כבוד הבריות נתנו לדחות ע"ב היינו דדחיינן מינה בידים אלא בישיבתו תדחה המצוה אבל כלאים משום כבוד הבריות דאפילו מת מצוה נכנסה על מנת שלא לעשות כן ולא עבר עליו עד שיצא ואפילו הכי א